

CZU: 32.015

DOI: 10.46727/c.v2.16-17-05-2024.p264-271

TENDINȚELE ACTUALE ALE DIDACTICII DIN PERSPECTIVA ȘTIINȚELOR VIEȚII

CURRENT TENDENCIES OF TEACHING IN LIFE SCIENCES PERSPECTIVE

*Ilina Elena, profesor, Școala Gimnazială Nr. 1
din Valea Danului, Argeș, România*

*Ilina Elena, teacher, Secondary school N1,
from Valea Danului, Argeș, Romania
ORCID:0009-0003-9390-7356
ilinaelena2001@gmail.com*

Rezumat. Didactica în științele vieții evoluează continuu pentru a răspunde cerințelor societății contemporane. Integrarea tehnologiei în procesul educațional, prin utilizarea platformelor online și a simulărilor virtuale, aduce știința într-un mediu captivant, stimulând interesul elevilor și facilitând înțelegerea fenomenelor biologice. Această abordare inovatoare promovează o experiență de învățare interactivă și accesibilă și se axează pe asigurarea accesibilității și incluzivității. Adaptarea tehnologiei și a materialelor didactice pentru a susține diversitatea elevilor, garantează accesul egal la o educație de calitate. Abordarea bazată pe proiect, implicând elevii în activități practice și proiecte concrete care dezvoltă abilități practice și îi pregătesc să aplice cunoștințele în contexte reale. Promovarea competențelor cheie, precum gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor, reprezintă o prioritate. Aceste competențe sunt esențiale pentru pregătirea elevilor în fața provocărilor complexe ale societății contemporane. Aducerea elevilor în contact direct cu mediul natural prin excursii și vizite la grădini botanice contribuie la înțelegerea concretă a ecosistemelor și la sensibilizarea lor față de conservarea mediului.

Tendințele actuale ale didacticii în științele vieții reflectă angajamentul de a oferi o experiență educațională relevantă, stimulativă și aplicabilă, pregătind astfel o generație de elevi pentru provocările lumii contemporane.

Cuvinte-cheie: științele vieții, didactica, abordare inovatoare, adaptarea tehnologiei

Abstract. Didactics in the life sciences is continuously evolving to meet the demands of contemporary society. Integrating technology into the educational process, through the use of online platforms and virtual simulations, brings science into an engaging environment, stimulating student interest and facilitating understanding of biological phenomena. This innovative approach promotes an interactive and accessible learning experience and focuses on ensuring accessibility and inclusiveness. Adapting technology and teaching materials to support student diversity guarantees equal access to quality education. Project-based approach, involving students in practical activities and concrete projects that develop practical skills and prepare them to apply knowledge in real contexts. Promoting key skills such as critical thinking and problem-solving skills is a priority. These skills are essential for preparing students to face the complex challenges of contemporary society. Bringing students into direct contact with the natural environment through excursions and visits to botanical gardens contributes to a concrete understanding of ecosystems and to their awareness of environmental conservation.

Current trends in teaching in the life sciences reflect a commitment to providing a relevant, stimulating and applicable educational experience, thus preparing a generation of students for the challenges of the contemporary world.

Keywords: life sciences, teaching, innovative approach, technology adaptation

Introducere

Didactica reprezintă domeniul care se ocupă de procesul de predare-învățare și evoluează în mod continuu pentru a răspunde nevoilor schimbătoare ale societății. În contextul științelor vieții,

care includ biologia, ecologia, genetica și alte discipline relevante, tendințele actuale ale didacticii sunt influențate de avansurile tehnologice, descoperirile științifice recente și nevoile unei educații adecvate secolului XXI.

O tendință semnificativă în didactica științelor vieții este integrarea tehnologiei în clasă. Utilizarea dispozitivelor digitale, simulărilor interactive și platformelor online permite elevilor să exploreze conceptele biologice într-un mod captivant și interactiv. Această abordare nu numai că stimulează curiozitatea elevilor, dar îi pregătește și pentru utilizarea tehnologiei în domeniul științelor în viitor. Didactica în științele vieții tinde să se îndrepte către abordări practice și experimentale. Elevii sunt încurajați să participe activ la experimente, observații și activități de laborator care să le dezvolte abilitățile practice și să le consolideze înțelegerea conceptelor biologice. Această orientare către experiențe concrete sporește implicarea elevilor și le oferă o perspectivă aplicată asupra științelor vieții.

O altă tendință importantă în didactica științelor vieții este abordarea interdisciplinară. Se încurajează integrarea cunoștințelor din domenii precum ecologia, biologia moleculară și genetica pentru a oferi elevilor o viziune holistică asupra științelor vieții. Această abordare sprijină dezvoltarea gândirii critice și conectează conceptele într-un mod relevant pentru problemele actuale. Într-o eră a diversității și a ritmului rapid al informațiilor, didactica științelor vieții tinde să se îndrepte către personalizarea educației.

Utilizarea metodologiilor adaptate la stilurile de învățare individuale, oferirea de resurse variate și evaluarea flexibilă contribuie la crearea unui mediu educațional în care fiecare elev poate progresa conform ritmului său și poate explora teme de interes personal. În contextul științelor vieții, didactica actuală pune accentul pe dezvoltarea gândirii critice și a competențelor de cercetare. Elevii sunt încurajați să analizeze datele, să formuleze ipoteze și să exploreze întrebări științifice complexe. Această abordare cultivă abilități esențiale pentru viitorii oameni de știință și pentru cei interesați de cariere în domeniul științelor vieții.

Didactica în științele vieții evoluează pentru a se adapta la cerințele unei societăți în continuă schimbare și pentru a oferi elevilor instrumentele necesare pentru a deveni cetățeni informați și gânditori critici. Integrarea tehnologiei, abordările practice și experimentale, precum și accentul pe personalizare și dezvoltarea gândirii critice sunt direcții cheie care definesc evoluția didacticii în contextul științelor vieții.

Rezultate și discuții

Integrarea tehnologiei în procesul educațional este o evoluție esențială. O tendință majoră în didactica științelor vieții este integrarea tehnologiei în procesul educațional. Utilizarea platformelor online, simulărilor virtuale și a instrumentelor interactive oferă elevilor acces la resurse diverse și le permite să exploreze concepte complexe într-un mod practic. Tehnologia stimulează interesul pentru științe, facilitând înțelegerea fenomenelor biologice și ecologice. Didactica, ca disciplină, s-a adaptat în mod constant la noile cerințe ale societății, iar în contextul științelor vieții, această adaptare a devenit mai evidentă prin integrarea tehnologiei în procesul educațional. Tendința majoră a utilizării tehnologiei în predarea biologiei, ecologiei, geneticii și altor discipline relevante reprezintă o schimbare semnificativă în modalitatea în care elevii învață și înțeleg aceste concepte complexe.

O platformă cheie în această evoluție este reprezentată de utilizarea extinsă a tehnologiei online. Elevii au acum acces la o gamă largă de resurse educaționale, de la articole științifice la videoclipuri explicative, care îmbogățesc procesul lor de învățare. Platformele online permit, de asemenea,

profesorilor să ofere sarcini, să împărtășească informații și să comunice cu elevii într-un mod eficient. Simulările virtuale sunt o altă inovație semnificativă în didactica științelor vieții. Ele permit elevilor să experimenteze fenomene biologice și ecologice într-un mediu virtual, oferind astfel o experiență practică care să consolideze cunoștințele teoretice. Prin intermediul acestor simulări, elevii pot investiga procese biologice complexe sau pot explora ecosisteme fără a fi limitați de resursele materiale disponibile într-un laborator tradițional.

Instrumentele interactive reprezintă o altă componentă importantă a acestei tendințe. Tabletele, dispozitivele interactive și software-urile specializate permit elevilor să interacționeze direct cu materialele didactice și să participe la activități practice. Acest tip de tehnologie promovează o înțelegere mai profundă a conceptelor științifice, oferind simultan o modalitate captivantă de a explora lumea vie. Utilizarea tehnologiei în didactica științelor vieții nu doar îmbunătățește accesul la informații, ci și stimulează interesul pentru aceste discipline. Modalitățile interactive de învățare, cum ar fi jocurile educaționale sau simulările interactive, fac ca studiul biologiei sau ecologiei să devină o experiență captivantă și relevantă pentru viața de zi cu zi a elevilor.

Integrarea tehnologiei în didactica științelor vieții reprezintă o tendință semnificativă, transformând modul în care elevii învață și interacționează cu conținutul științific. Această evoluție nu doar sporește accesibilitatea la informații, ci și contribuie la formarea unei generații de tineri interesați și implicați în domeniul științelor vieții, pregătindu-i pentru provocările complexe ale secolului XXI.

Interdisciplinaritatea în didactica științelor vieții are o abordare holistică. Științele vieții sunt interconectate cu multe alte discipline, iar abordarea interdisciplinară devine din ce în ce mai importantă în didactică. Integrarea elementelor de matematică, chimie, fizică și chiar arte în lecții poate oferi elevilor o perspectivă holistică asupra științelor vieții și poate stimula gândirea creativă și critică. Didactica, sau arta de a preda și învăța, evoluează într-un ritm alert, adaptându-se continuu pentru a răspunde noilor provocări și descoperiri științifice. În contextul științelor vieții, care acoperă domenii precum biologia, ecologia și genetica, două tendințe majore redefinesc modul în care elevii învață și înțeleg lumea vie din jurul lor.

O tendință esențială în didactica științelor vieții este integrarea tehnologiei în procesul educațional. În era digitală, învățarea devine din ce în ce mai interactivă și accesibilă, iar științele vieții nu fac excepție. Utilizarea platformelor online, simulărilor virtuale și a instrumentelor interactive reprezintă modalități inovatoare de a oferi elevilor experiențe de învățare captivante și relevante. Platformele online furnizează resurse educaționale variate, accesibile de oriunde și oricând. Elevii pot explora concepte biologice complexe prin intermediul unor animații interactive, videoclipuri explicative și jocuri educative. Această abordare nu doar îmbogățește procesul de învățare, ci și stimulează interesul pentru științe, făcându-le mai accesibile și atractive.

Simulările virtuale oferă oportunități unice pentru experimentare fără riscuri și pentru explorarea mediilor biologice diverse. De exemplu, elevii pot explora ecosisteme virtuale, pot manipula structuri moleculare și pot participa la simulări de experimente biologice. Aceste experiențe practice, chiar și în mediul virtual, consolidează înțelegerea și încurajează abordarea științifică. Pe lângă tehnologie, o altă tendință semnificativă este abordarea interdisciplinară în didactica științelor vieții. Biologia nu mai este privită izolat, ci ca parte a unei rețele complexe care include și alte

discipline. Integrarea elementelor de matematică, chimie, fizică și chiar arte în lecții oferă elevilor o perspectivă holistică asupra științelor vieții.

De exemplu, utilizarea matematicii în biologie poate evidenția modelele și tendințele din datele experimentale, iar chimia poate explora compoziția moleculară a organismelor vii. Fizica poate oferi explicații pentru fenomenele din lumea vie, iar abordarea artistică poate stimula gândirea creativă și abilitățile de comunicare. Prin integrarea acestor discipline, elevii sunt încurajați să gândească critic și să facă conexiuni între diferite domenii de cunoaștere. Astfel, învățarea devine mai captivantă și relevantă, pregătind elevii pentru o înțelegere profundă a complexității vieții.

Didactica științelor vieții evoluează către o abordare interactivă și interdisciplinară. Integrarea tehnologiei și promovarea unei viziuni interconectate asupra științelor oferă elevilor instrumente și perspective esențiale pentru a înțelege și aprecia complexitatea lumii vii înconjurătoare.

Abordarea bazată pe proiect în învățarea științelor vieții aduce dezvoltare și aplicabilitate. Abordarea bazată pe proiect câștigă teren în învățarea științelor vieții. Elevii sunt implicați în proiecte practice, cum ar fi experimente de laborator, studii de caz sau investigații de teren. Acest tip de învățare îi ajută să își dezvolte abilități practice, să înțeleagă aplicabilitatea cunoștințelor și să își construiască capacitățile de cercetare. Didactica științelor vieții a evoluat semnificativ, adaptându-se la cerințele societății contemporane și la avansurile tehnologice. O tendință notabilă care a câștigat tot mai mult teren în învățarea științelor vieții este abordarea bazată pe proiect. Această metodă îmbină teoria cu practica, oferind elevilor oportunitatea de a explora și înțelege fenomenele biologice și ecologice într-un mod interactiv și aplicat.

Principala caracteristică a abordării bazate pe proiect în învățarea științelor vieții constă în implicarea activă a elevilor în proiecte practice și investigații. Experimentele de laborator, studiile de caz și investigațiile de teren devin modalități esențiale prin care elevii pot aplica cunoștințele teoretice în contexte reale. Un aspect important al acestei abordări este dezvoltarea abilităților practice. Elevii nu doar învață despre concepte biologice sau ecologice, ci și le aplică în practică, lucrând la proiecte care simulează situații din lumea reală. Această experiență practică contribuie la formarea unor competențe esențiale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme și abilitățile de cercetare.

Abordarea bazată pe proiect oferă elevilor o perspectivă mai amplă asupra științelor vieții, încurajându-i să facă conexiuni între diferite discipline. Integrarea elementelor de matematică, chimie, fizică și chiar arte în lecții creează o înțelegere holistică a fenomenelor biologice și ecologice. Această abordare interdisciplinară nu doar diversifică învățarea, ci și pregătește elevii pentru provocările complexe ale lumii contemporane. Un alt beneficiu notabil al abordării bazate pe proiect este stimularea interesului și implicarea activă a elevilor în procesul de învățare. Proiectele practice sunt concepute pentru a fi relevante și captivante, transformând învățarea într-o experiență palpitantă și motivantă. Elevii devin exploratori activi, descoperind și înțelegând lumea înconjurătoare într-un mod care îi inspiră și îi motivează.

Abordarea bazată pe proiect în învățarea științelor vieții aduce beneficii semnificative, dezvoltând abilități practice, încurajând gândirea interdisciplinară și stimulând interesul elevilor pentru științe. Această metodă nu doar răspunde nevoilor educaționale ale secolului XXI, ci și contribuie la formarea unei generații de tineri pregătiți să exploreze și să înțeleagă complexitatea lumii înconjurătoare.

Tendința de a aduce elevii în contact direct cu mediul natural este în creștere. Excursiile în natură, vizitele la grădini botanice sau rezervații naturale contribuie la înțelegerea concretă a ecosistemelor și a diversității biologice. Această experiență directă poate consolida învățarea și sensibiliza elevii cu privire la importanța conservării mediului.

Didactica științelor vieții a evoluat către o abordare holistică și interactivă, în care accentul se pune tot mai mult pe aducerea elevilor în contact direct cu mediul natural. Tendința de a integra experiențele în natură în procesul de învățare a devenit din ce în ce mai pregnantă, oferind elevilor oportunitatea de a descoperi minunile biologice ale lumii înconjurătoare într-un mod autentic și concret. Excursiile în natură, vizitele la grădini botanice sau rezervații naturale reprezintă modalități eficiente de a aduce științele vieții din manualele școlare în lumea reală. Aceste experiențe oferă elevilor o șansă unică de a explora ecosistemele și de a observa în mod direct diversitatea biologică care le înconjoară. Interacțiunea directă cu plantele, animalele și habitatele naturale stimulează curiozitatea și pasiunea pentru științe, oferind o înțelegere mai profundă și mai concretă a conceptelor teoretice. Un aspect important al aducerii elevilor în contact direct cu mediul natural este legat de sensibilizarea lor la importanța conservării mediului. Prin observarea directă a fragilității și frumuseții naturii, elevii devin conștienți de impactul pe care îl pot avea asupra ecosistemelor și a diversității biologice. Această experiență directă poate genera un sentiment de responsabilitate și apreciere pentru mediul înconjurător, contribuind la formarea unei atitudini pozitive față de conservare și protecție. Vizitele în natură oferă, de asemenea, ocazia de a încuraja activitățile practice și experimentele în aer liber. Elevii pot să colecteze mostre, să efectueze măsurători și să desfășoare activități de cercetare într-un cadru natural autentic.

Aceste experiențe practice completează învățarea teoretică din clasă și permit elevilor să aplice cunoștințele în contexte reale. Pe lângă beneficiile educative, aducerea elevilor în natură contribuie și la dezvoltarea lor fizică și mentală. Aerul curat, mirosurile naturale și activitățile fizice în aer liber sunt factori esențiali pentru sănătatea și binele lor general. Elevii pot experimenta învățarea prin toate simțurile și pot dezvolta o legătură mai profundă cu mediul natural, construind amintiri și experiențe care le vor îmbogăți educația și viața.

Tendința de a aduce elevii în contact direct cu mediul natural reprezintă o evoluție semnificativă în didactica științelor vieții. Această abordare oferă oportunități inestimabile de învățare, sensibilizare și conexiune cu lumea înconjurătoare, contribuind la formarea unei generații de elevi conștienți și îngrijorați de viitorul mediului nostru.

Evoluția didacticii în științele vieții reprezintă dezvoltarea competențelor cheie. Didactica în științele vieții nu se mai axează doar pe transmiterea de informații, ci și pe dezvoltarea competențelor cheie. Elevii sunt încurajați să dezvolte gândirea critică, abilitățile de rezolvare a problemelor, comunicarea științifică și spiritul de echipă. Aceste competențe sunt considerate esențiale pentru pregătirea elevilor pentru provocările societății contemporane. Didactica în științele vieții a evoluat semnificativ pentru a răspunde cerințelor unei societăți în schimbare și pentru a pregăti elevii nu doar cu informații, ci și cu competențe esențiale pentru succesul lor în lumea contemporană. Astfel, accentul s-a mutat de la simpla transmitere de cunoștințe la dezvoltarea unui set complex de competențe cheie.

Gândirea critică devine un element central în procesul de învățare. Elevii sunt încurajați să pună întrebări, să analizeze informațiile și să evalueze argumentele într-un mod critic. Această abordare

promovează nu doar înțelegerea superficială a subiectelor, ci și capacitatea de a aplica cunoștințele în contexte diverse și de a lua decizii informate. Abilitățile de rezolvare a problemelor sunt, de asemenea, dezvoltate prin activități și exerciții practice. Elevii sunt implicați în rezolvarea de probleme specifice domeniului științelor vieții, stimulându-le creativitatea și capacitatea de a identifica soluții eficiente. Această abordare contribuie la pregătirea lor pentru a face față provocărilor complexe și variate din societatea contemporană. Comunicarea științifică devine o competență esențială în didactica științelor vieții. Elevii sunt încurajați să își exprime ideile, să comunice rezultatele experimentelor și să colaboreze în proiecte științifice. Această abilitate nu doar consolidează învățarea, ci și pregătește elevii să devină comunicatori eficienți și să contribuie la dialogul științific.

Sensibilizarea la lucrul în echipă este încurajată, reflectând necesitatea colaborării în lumea profesională contemporană. Proiectele de grup, activitățile colaborative și experimentele desfășurate în echipă nu doar dezvoltă spiritul de echipă, ci și promovează diversitatea de abordări și perspective în rezolvarea problemelor. Aceste competențe – gândirea critică, abilitățile de rezolvare a problemelor, comunicarea științifică și spiritul de echipă – sunt considerate esențiale pentru pregătirea elevilor pentru provocările societății contemporane. Învățarea în științele vieții nu mai este privită doar ca un proces de acumulare de informații, ci ca o experiență formativă care îi pregătește pe elevi pentru succesul lor pe termen lung.

Prin adaptarea didacticii în științele vieții la aceste cerințe, educația devine nu doar un mijloc de predare, ci și un instrument puternic de dezvoltare a competențelor necesare pentru a răspunde provocărilor complexe ale lumii contemporane. Această evoluție reflectă angajamentul continuu față de pregătirea elevilor nu doar cu cunoștințe, ci și cu abilitățile necesare pentru a deveni cetățeni activi, gânditori critici și contribuitori la progresul societății.

Didactica științelor vieții se orientează și spre asigurarea accesibilității și incluzivității în procesul educațional. Tehnologia și materialele didactice sunt adaptate pentru a susține diversitatea elevilor, inclusiv cei cu nevoi speciale, asigurându-se că toți elevii au acces egal la o educație de calitate. Didactica în științele vieții a evoluat nu doar în direcția dezvoltării competențelor cheie, ci și în direcția asigurării accesibilității și incluzivității în procesul educațional. Această schimbare reflectă angajamentul față de ideea că educația ar trebui să fie accesibilă pentru toți elevii, indiferent de diferențele lor individuale. Tehnologia joacă un rol crucial în asigurarea accesibilității.

Utilizarea platformelor online, a resurselor digitale și a instrumentelor adaptate nevoilor elevilor oferă posibilitatea de a personaliza procesul de învățare. Elevii cu nevoi speciale beneficiază de tehnologii asistență, precum programele de sinteză vocală sau aplicațiile de lectură și scriere adaptată. Aceste instrumente nu doar facilitează accesul la informație, ci și sprijină procesul de învățare într-un mod adaptat fiecărui elev. Materialele didactice sunt, de asemenea, adaptate pentru a susține diversitatea elevilor.

Textele sunt redactate într-un limbaj clar și accesibil, iar ilustrațiile și materialele vizuale sunt utilizate pentru a sprijini înțelegerea. Activitățile practice sunt gândite astfel încât să fie accesibile pentru toți elevii, oferindu-le șanse egale de a participa și a învăța prin experiență directă. Asigurarea unui mediu de învățare incluziv nu se referă doar la tehnologie și materiale, ci și la adaptarea strategiilor de predare. Didactica științelor vieții promovează diversitatea modurilor de predare, recunoscând că fiecare elev are stilul său unic de a înțelege și de a asimila informația. Profesorii sunt

încurajați să identifice și să răspundă la nevoile individuale ale elevilor, oferind sprijin suplimentar acolo unde este necesar și creând un mediu în care fiecare elev se simte valorizat și respectat.

Această orientare spre incluzivitate și accesibilitate nu doar că sprijină elevii cu nevoi speciale, ci contribuie la crearea unui mediu de învățare bogat și diversificat, în care toți elevii pot beneficia de diversitatea de abordări și de resurse. În final, scopul este de a construi o comunitate educațională în care fiecare elev se simte susținut, motivat și pregătit să exploreze și să înțeleagă minunile științelor vieții.

Tendențele actuale ale didacticii în științele vieții reflectă eforturile constante de a crea o experiență educațională relevantă, stimulativă și aplicabilă în viața de zi cu zi. Aceste evoluții au ca scop formarea unei generații de elevi pregătiți să abordeze provocările complexe ale lumii actuale și să contribuie la progresul științific și social.

Didactica în științele vieții se află într-un proces constant de evoluție, reflectând angajamentul continuu de a oferi elevilor o experiență educațională relevantă și aplicabilă în contextul lumii contemporane. Tendențele actuale în această direcție vizează pregătirea unei generații de elevi nu doar cu cunoștințe solide, ci și cu competențe și perspectiva necesare pentru a aborda provocările complexe ale societății actuale.

O tendință majoră în didactica științelor vieții este integrarea tehnologiei în procesul educațional. Utilizarea platformelor online, simulărilor virtuale și a instrumentelor interactive aduce știința într-un mediu accesibil și captivant pentru elevi. Această abordare nu doar stimulează interesul pentru științe, dar și facilitează înțelegerea fenomenelor biologice și ecologice într-un mod practic. Elevii au acum posibilitatea să exploreze concepte complexe și să interacționeze cu lumea științifică într-un mod interactiv și inovator.

În paralel, didactica în științele vieții se orientează și spre asigurarea accesibilității și incluzivității. Tehnologia și materialele didactice sunt adaptate pentru a susține diversitatea elevilor, inclusiv cei cu nevoi speciale. Astfel, se asigură că toți elevii au acces egal la o educație de calitate și că nimeni nu este exclus din procesul de învățare.

Abordarea bazată pe proiect câștigă tot mai mult teren în didactica științelor vieții. Elevii sunt implicați în proiecte practice, cum ar fi experimente de laborator, studii de caz sau investigații de teren. Aceste proiecte nu doar dezvoltă abilitățile practice ale elevilor, ci și îi pregătesc să aplice cunoștințele în situații reale, formându-i astfel ca gânditori critici și rezolvatori de probleme.

O altă direcție importantă este legată de promovarea competențelor cheie. Didactica în științele vieții nu se axează doar pe transmiterea de informații, ci și pe dezvoltarea competențelor critice. Elevii sunt încurajați să dezvolte gândirea critică, abilitățile de rezolvare a problemelor, comunicarea științifică și spiritul de echipă. Aceste competențe sunt considerate esențiale pentru pregătirea elevilor pentru provocările societății contemporane.

În învățământul științelor vieții, aducerea elevilor în contact direct cu mediul natural devine o prioritate. Excursiile în natură, vizitele la grădini botanice sau rezervații naturale contribuie la înțelegerea concretă a ecosistemelor și la sensibilizarea elevilor cu privire la importanța conservării mediului.

Concluzii

Tendențele actuale ale didacticii în științele vieții reflectă eforturile susținute de a crea o experiență educațională relevantă, stimulativă și aplicabilă în viața de zi cu zi. Aceste evoluții nu doar pregătesc elevii cu cunoștințe solide în domeniul științelor vieții, ci îi formează și ca cetățeni activi, capabili să contribuie la progresul științific și social al societății contemporane.

Bibliografie

1. BAL, CARMEN; TODOR, IOANA; TĂUȘAN, LIANA, *Didactica tradiție, actualitate, perspective*, București: Editura Didactică și Pedagogică, 2016, 222 p. ISBN: 9786063102950
1. 2. BOCOȘ, MUȘATA; CHIȘ, VASILE; FERENCZI, IULIU; IONESCU, MIRON; RADU, IOAN. *Didactica modernă*, Cluj-Napoca: Editura Dacia, 2001. 239 p. ISBN: 9789733510840
2. HERMAN, IULIA; SPÎNU, STELA; TĂUȘAN, LIANA. *Tradiție și perspective în didactica modernă*, București: Editura Didactică și Pedagogică, 2017, 675 p. ISBN: 9786063104879
3. MARINESCU, MARIANA-MIHAELA. *Tendențe și orientări în didactica modernă*, București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009. 208 p. ISBN: 9789733025160
4. VITANOS, CONSTANTIN. *Școala în epoca globalizării noua didactică*, Constanța: Editura Ex ponto, 2006. 158 p. ISBN: (10) 973-644-511-9